

Veenker geniet van snelheid in de bob

Met een snelheid van ruim 140 kilometer per uur een bochtig ijsparkoers afrazen. Voor bobsleeër Dennis Veenker (23) uit Damwâld is het gesneden koek. Genietend van snelheid. Zonder angst. „Het is kicken. Je voelt de snelheid. Zó mooi!”

Lars Goerres

Damwâld | Een paar schoenen, tassen met vuile was en diverse andere attributen. De woonkamer van Dennis Veenkers ouderlijk huis in Damwâld ligt bezaaid met spullen. Het resultaat van een drie maanden durend trainingskamp met het bobsleeteam van piloot Ivo de Bruin in Canada. „Nu hoef ik zelf niet alles in recordtempo te wassen”, grapt Veenker, die zelf in Heerenveen woont en een paar dagen later alweer naar het Zwitserse St. Moritz zal vertrekken.

Terwijl moeder Jolanda de eerste kleren in de wasmachine gooit, ploft Veenker neer op de bank. De vermoeidheid druift van zijn gezicht. Desondanks doet hij enthousiast zijn verhaal. Exact honderd dagen duurde het avontuur aan de andere kant van de Atlantische Oceaan. Eerst in Calgary, daarna in Whistler en vervolgens weer in Calgary. „Het was een hele ervaring. Bijna niet te beschrijven. Fantastische trainingsfaciliteiten, aardige mensen en een prachtige omgeving.”

Zwaar, dat was het wel. 's Ochtends krachttraining, 's middags twee tot vier afdalingen en 's avonds een loop- of sprinttraining. „Best heftig. Maar het resultaat kwam snel. We boekten als team vooruitgang, behaalden podiumplaatsen in de North American Cup (een wedstrijdreeks in de VS en Canada, red.) en hadden bovendien plezier. Dat is het allerbelangrijkste, ook in het bobsleeën.”

Atletiek

Dat plezier vond Veenker jarenlang in een andere sport: atletiek. Vanaf zijn vijfde tot zijn negentiende stond hij te boek als begenadigd meerkamper en polsstokhoogspringer. Vooral op dat laatste onderdeel behoorde de zoon van atletiektrainer Hugo Veenker tot de Nederlandse top. Het leidde in 2011 tot brons bij de nationale indoorkampioenschappen voor A-junioren.

Het was in december 2012 dat Veenker, die sportmanagement en gezondheid studeert, voor het eerst kennis maakte met de bobsleesport.

Vader Hugo gaf een serie sprinttrainingen aan de Nederlandse bobsleeselectie. Veenker deed, enthousiast als hij was, regelmatig mee. „Op een gegeven moment vroeg de piloot van het team of ik eens mee wilde duwen op de startbaan. Dat heb ik gedaan. Toen is het balletje gaan rollen.”

Zijn eerste afdaling maakte hij ruim een jaar later in het Oostenrijkse Igls. Een fijne ervaring was het niet. „Ik wist niet wat ik ervan moet verwachten, maar vond er helemaal niets aan. Het ging snoeihard, deed pijn en maakte ontzettend veel lawaai. Toen ik over de finish kwam dacht ik: waar ben ik nu weer aan begonnen?”

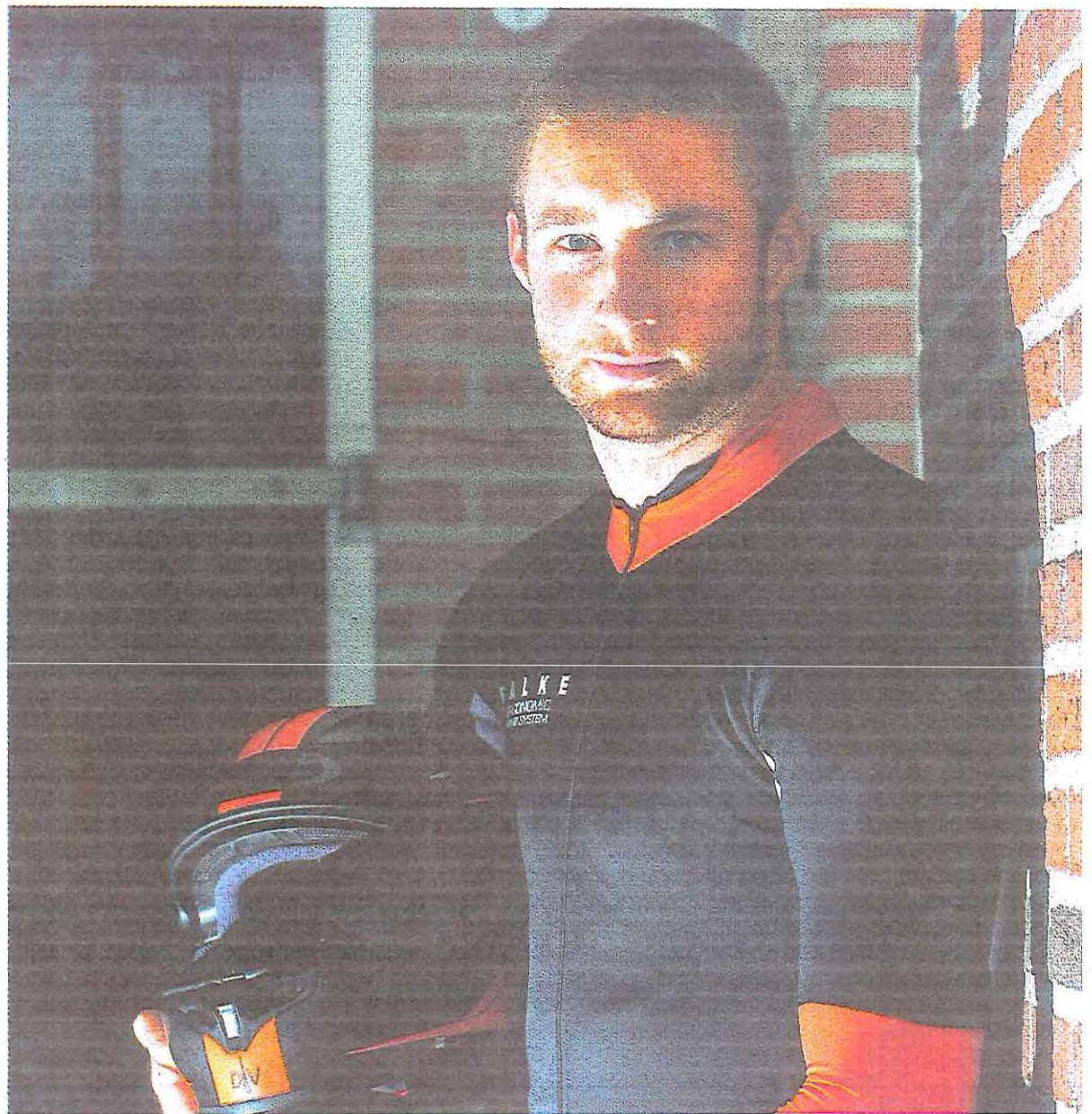
Lang spookte die gedachte niet door Veenkers hoofd. „De volgende run ging al een stuk beter. Ik kwam erachter dat ik het toch wel heel vet vond. Dat is nog steeds zo. In Whistler, de snelste baan ter wereld, gingen we dit seizoen boven de 148 kilometer per uur. Dat is kicken. Je voelt de snelheid. Zó mooi!”

Vorig seizoen - de winter van 2014/15 - werd het serieus. Veenker werd als remmer/starter opgenomen in het team van de talentvolle piloot Juriaan Wesselink, maar na een seizoen zonder successen was dat avontuur in het voorjaar van 2015 alweer voorbij. Wesselink koos, net als zijn vriendin en collega-piloot Marije van Huigenbosch, voor zijn studie.

Het leek de genadeklap voor het Nederlandse bobsleeën, nadat de teams van Edwin van Calker en Esmé Kamphuis na de Olympische Spelen van Sotsji al waren gestopt en sportkoepel NOC*NSF de geldkraan dicht had gedraaid. Veenker stond op het punt om zelf achter het stuur te krui- pen, toen Ivo de Bruin aankondigde, na één jaar voor Canada gesleed te hebben, weer naar Nederland te komen.

Olympische droom

Met een nieuw team, waarvan naast De Bruin en Veenker ook Rudy Mensink uit Stiens deel uitmaakt, is de weg naar rehabilitatie van Nederland bobsleeland ingezet. Ultiem doel? Deelname aan de Olympische Spelen van 2018 in Pyeongchang. „We zijn op de goede weg, maar ik durf niet te zeggen hoever we precies zijn”, stelt

Dennis Veenker (23) uit Damwâld stond tot vier jaar geleden te boek als een begenadigd polsstokhoogspringer. Maar de Fries heeft zijn sportieve dromen verlegd. Veenker wil als bobsleeër deelnemen aan de Olympische Spelen van 2018 in Pyeongchang. Foto: Marcel van Kammen

Toen ik de eerste keer over de finish kwam dacht ik: 'waar ben ik nu weer aan begonnen'

Veenker. „Het verschil met toptlanden als Canada en Duitsland is nog groot. De komende tweeënhalve jaar moeten we proberen de kloof te dichten.” Dat zal met beperkte middelen moeten gebeuren. Veel geld is er, mede door het stopzetten van de NOC*NSF-

gelden, niet. „Terwijl teams uit andere landen in luxe hotels slapen, koken wij in een krap appartement ons eigen potje. We geen hebben geen coach of fysiotherapeut en zitten soms 20 uur in de auto, terwijl de concurrentie per vliegtuig reist. Niet erg, maar het gaat wel ten koste van de prestatie.”

Het komt ook pijnlijk tot uitdrukking in het materiaal waarmee Veenker en zijn ploeggenoten het moeten doen. „De viermansbob is twaalf jaar oud. Hij is nog redelijk snel voor die leeftijd, maar het scheidt ons zo een paar plekken in een world cup. De tweemansbob is daarentegen super. En gelukkig krijgen we voor de rest van dit seizoen net zo'n goede viermansbob. Nu kunnen we nog sneller.”

Komend weekeinde moet het effect al zichtbaar zijn, wanneer Veenkers team acte de présence geeft bij het Europees kampioenschap in St. Moritz, dat gecombineerd wordt met een wereldbekerwedstrijd. „Met de nieuwe slee moeten we in de viermans bij de eerste twaalf kunnen eindigen. Dat zou heel mooi zijn.”

Een week later volgt het WK in Igls, dat afgetrapt wordt met de tweemansrace. „Eerder dit seizoen was ik daar nog niet zwaar genoeg voor. Nu wel. Ik heb goed gegeten, hard getraind en we hebben wat extra gewicht in de slee gedaan. Bij de world cup in Whistler maakte ik onlangs mijn debuut in de tweemans. Heel cool! Ik hoop in Igls ook te mogen starten. Ik ga er in ieder geval alles aan doen.”

Fryslân goed vertegenwoordigd op wielerkalender

Centrale As op 24 september decor van ploegentijdrit

Leeuwarden | De provincie Fryslân is in 2016 weer goed vertegenwoordigd op de wielerkalender van district Noord. Met elf criteriums voor elite-renners en beloften doet Fryslân het op dat vlak traditioneel beter dan de provincies Drenthe en Groningen, waar respectievelijk zeven en acht keer een zogenaamd 'ronde van de kerk' zal worden verreden. Het eerste criterium heeft plaats op 28 maart: De ronde van Ureterp.

„Er is ten opzichte van vorig jaar niet zo veel veranderd, dus daar zijn we blij mee”, aldus Wolter Zwart, consul van district Noord van de

KNWU. In vergelijking met 2015 is het aantal criteriums in het noordelijke district met drie afgenomen. Het aantal is gedaald van 29 naar 26. Fryslân is met de Ronde van Gerkesklooster dit jaar ook één criterium kwijtgeraakt. Die wedstrijd maakte, samen met de Ronde van Harkema, deel uit van de Pompeblêden Tweedaagse, die vorig jaar voor de negentiende keer werd verreden.

Harkema zou aanvankelijk op pinkstermaandag 16 mei als gastheer fungeren van de districtskampioenschappen wielrennen op de weg, maar dat gaat vanwege organisatorische redenen niet door. „Er is een aantal kandidaten die het kampioenschap willen organiseren, maar daarover is nog geen besluit genomen”, aldus Zwart. Of daardoor de Pom-

peblêden Tweedaagse in 2016 toch nog zal worden gehouden is ook nog niet bekend.

De districtskampioenschappen tijdrijden worden op 1 juni, net als vorig jaar, verreden in Nieuwehorne. Naast de elf criteriums worden er in Fryslân een twaantal klassiekers, meertellend voor de clubcompetitie, verreden. Het gaat om de Lippe Lap A7 Classic in Drachten (14 mei) en Wadro Ronde van de Kerspelen (11 juni). De Woudenklassieker keert voor het derde achtereenvolgende jaar niet terug op de wielerkalender.

De finale voor de clubkampioenschappen zal, net als in 2015, op 27 en 28 augustus worden verreden in het Groningse Usquert. Daarnaast zijn er in Fryslân nog een tweetal vrije klassiekers, de Ronde van Zuid-Friesland

voor zowel mannen als vrouwen, op respectievelijk 30 april en 1 mei. Die wedstrijd keert derhalve in 2016 terug op de kalender. Het Rûntsje Tsjûkemaar voor amateurs, dat vorig jaar debuteerde op de wielerkalender, staat gepland voor 17 september.

Op 24 september zal er onder auspiciën van de KNWU een ploegentijdrit voor dames en heren worden verreden in het kader van de officiële opening van de Central As. De dames (elite/beloften) gaan om 10.00 uur van start voor een wedstrijd over 32 kilometer en de heren (elite/beloften) om 11.30 uur en zij leggen een afstand af van 52,1 kilometer.

Wielerkalender district Noord. 5 maart: 56e internationale Ster van Zwolle. 12 maart: Ronde van Drenthe (m/v), 12 maart: Zevende Strandrace Ameland (mountainbike), 13

maart: Drentse 8 van Westerveld (v), 19 maart: Ronde van Groningen, 28 maart: Ronde van Ureterp, 3 april: 23e Grote omloop van de Veenkoloniën (clubcompetitie), 6-10 april: Energiewachttoer (m/v), 30 april: Ronde van Zuid-Friesland voor vrouwen (klassieker), 1 mei: Ronde van Zuid-Friesland (klassieker Elite/beloften), 14 mei: 13e Lippe Lap A7 Classic (clubcomp.), 14 mei: 17e Ronde van Bolsward, 16 mei: Districtskampioenschappen Harkema, 21 mei: Derde Leeuw van Leeuwarderadeel (Stiens), 1 juni: Districtskampioenschappen tijdrijden Nieuwehorne, 4 juni: Lus van Roden (clubcomp.), 5 juni: Omloop Noordenveld (clubcomp.), 11 juni: Wadro Ronde van de Kerspelen (clubcomp.), 18 juni: Ronde van Drachtster Compagnie, 22 juni: Ronde van Gorredijk, 26 juni-2 juli: Zesdaagse Noordenveld Westerkwartier, 8 juli: Rode van Ternaard, 26 juli: 35e Profronde van Surhuisterveen, 6 augustus: Sneekweek Wielerronde, 7 augustus: Bosberg-ronde van Appelscha, 14 augustus: Slag om Norg (vrije-klassieker), 20 augustus: Ronde van De Westereen, 27/28 augustus: Finale clubcompetitie Usquert, 3 september: 15e Omloop van de Trynwâlden, 17 september: Rûntsje Tsjûkemaar (amateurs), 24 september: Ploegentijdrit (m/v) met start in finish in Burgum.